

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Bedae Presbyteri Anglici ex Trithemio Abbate, lib. 3. cap. 115. De viris illustribus. Claruit anno ab orbe redempto 690. & sequentibus, sub Sergio sedis Apostolicæ Præsule, Imperante ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

à se visos, qui sub Domino, varijs in Iudæa oppressi calamitatibus, sanati fuerant, & qui à mortuis resurrexerant.

VITA S. BEDAE PRESBYTERI AN-

C. Bar. tom.
2. & 9. Ann.
& in not.
Mar. Rom.

gllici ex Truhemio Abbate, lib. 3. cap. 155. De viris illustribus. Claruit anno ab orbe redempto 690. & sequentibus, sub Sergio sedis Apostolicae Praesule, Imperante Iustimiano Iunior, & sequentibus, Dies obitus eius, variè describitur: Licet ex scriptis eius elici queat, eum vsque ad nonagesimum quartum suæ ætatis vixisse annum: quorum octoginta septem exegit in monasterio, quod septennis intrauit.

27. Maij

Traditur literis in monasterio, septennis.

Beda vir doctrina & sanctitate toti orbi conspicuus, in extremo orbis Angulo natus, puer septennis in monasterio SS. Apostolorum Petri & Pauli in Anglia, artium maximarum disciplinis imbuendus à parentibus est traditus; in quibus tanta claritate eluxit, vt maximum sua eruditione ecclesiæ vniuersæ splendorem attulerit: Anno ætatis suæ 19. Diaconus, 30. verò summa cum opinione virtutis, presbyter ordinatus est. A quo tempore, ad vltimum vsq; vitæ spiritum, totum se diuinis literis tradidit consecrauitq;: ad eò vt nihil sibi dulcius, nihil suauius fateretur, quam diuinas opes, in sanctis literis abditas, & recõditas, sedula mente dies noctesq; scrutari. Et quidẽ tanto in pretio doctrina eius habita fuit, vt ipse Põtifex Sergius, fama virtutum & eruditionis eius cõmotus, eum ad se accersiri curauerit: quò diuino eius ingenio, in arduis Ecclesiæ rebus vti posset.

Sergius Põtifex eum ad se vocat.

Erat ei in more positum, vt post lectiones sacras,

cras, ad ardentissimum orationis se conferret
 studium, quò & mentis suæ habitaculum oratio-
 nibus, & ecclesiam doctrina illustraret. Tanto
 magis diuinarum rerum amore æstuabat, vt ne
 momento quidem temporis, ab ijs se auelli pate-
 retur. Hinc cum puer omnis literaturæ rudis &
 ignarus, monasterium ingrederetur, in tantum
 studio & labore profecit, vt omnes etiam in pro-
 phana scientia Angliæ doctores longè superaue-
 rit. Artes quas vocant liberales, scriptis suis egre-
 giè illustrauit. Græcæ & Hebraicæ linguæ, haud
 mediocriter peritus fuit. Discipulos quos ha-
 buit multos, eosq; egregia probitate cõspicuos,
 suo exemplo & studio ad assiduum scripturarũ
 amorem prouocabat. Nec solum studijs, sed
 quod ijs amplius est, religione & sanctitate quos
 docuit fecit insignes. Fuit autem vir per omnia
 magnificus scientia, & morum honestate vene-
 rabilis.

Optimus stu-
 dendi mo-
 dus.

Egregia eius
 eruditio.

Erat autem decentis staturæ, incessu grauis,
 voce sublimis, ore facundus, vultu decorus, &
 quædam mixta iucunditati seueritas. Vnde bonis
 & studio pietatis deditis erat affabilis, superbis
 autem & negligentioribus terribilis. Mansuetu-
 dine autem & humilitate, sibi in monasterio pa-
 trem non habebat. Quicquid autem studio & me-
 ditatione de scripturis haurire poterat, sine inui-
 dia communicabat ijs, quos idoneos viderat, &
 in amore scientiæ salutaris flagrantes. Conflue-
 bant ad eũ vndiq; innumerabiles, qui eius sese di-
 sciplinis subdere cupiebant. Et quid multis? Cer-
 te talis ac tantus erat, vt omni laude maior esset.
 Tandem post multos labores, quos scribendo
 & docendo impenderat, animo toto suspirans
 ad patriam, in debilitatem incidit, conti-
 nuisque

virtutes e-
 ius.

Laborat è
stomacho
& pectore.

nuique septem hebdomadibus ante mortem, stomachi indignatione cibos nauseantis laborans, & angusto spiritu halitum producens, studium tamen literarum nequaquam omisit: sed totis ijs diebus (præter debitum Psalmodyæ pensum) illi intendebat; Euangelium Ioannis ijs diebus Anglicana lingua interpretatus est. Discipulis autem discendi amorem ingerens dicebat; discite filioli, quamdiu vobiscum sum. Feria autem tertia ante ascensionem Domini, modicus tumor in pedibus apparuit; tunc accita congregatione, cælesti epulo, quo corpus & sanguis Christi Domini continetur, & sacra vntione viam suam muniuit; osculoque cunctis libato, futuram sui memoriam à singulis implorat. Nonnullis etiam ob familiarè amicitiam, Xeniola, quæ in secretis habebat, largitus est. Die autem ascensionis Domini, subiecto cilicio decumbens, illibato sensu, & hilari vultu, spiritum in manus creatoris efflauit, Mox tam suavis est odor subsecutus, vt cuncti qui aderant, in paradyso se esse existimarent. Corpus eius, primò fuit in cœnobio sepultum, Postea verò, cum sancto Guthberto (à quo eius acta fufius scripta testatur Molanus) in Dunelim translatum dicitur. De eo verò quod oculis orbis fuisse fertur, deque sepulchri ipsius epitaphio, quod Petrus in Catalogo refert his verbis: Cum, inquit, discipulus eius, ipso defuncto, titulum sepulchro ponere disposuisset, vnico carmine Leonino, sic incipiès: Hac sunt in fossa, Velleq; finire: Bedæ sancti vel presbyteri ossa, nec metru stare posset, nec vllum ei vocabulū aliudè occurreret, tædio affectus, tandem iuit dormitum; & ecce mane, in tumulo, Angelicis manibus reperitur incul-

Sacramētis
se munit.

Moritur vi
sanctus.

Figmentum
de sepulchri
ipsius Epita-
phio.

sculptum. Hac sunt in fossa Bedæ venerabilis
 In notat. hoc die.]
 de his, inquam, vide Baronium, qui ea ex
 scriptis Trithemij fabulosa esse dicit. Certè Tri-
 themius testatur, longè aliud epitaphium, sepul-
 chro eius inscriptum fuisse, quod refert lib. 3. ca.
 De viris illustribus Ord. S. Benedicti. est que
 huiusmodi.

Presbyter hic Beda requiescit carne sepultus;
 Epitaphium
 S. Bedæ.
 Dona Christe, animam in calis gaudere per ævum.
 Sophia illum debriari fonte, cui iam
 dissipavit ouans intento semper amore.

VITA BEATISSIMI GERMANI, PA-
 risiensis Episcopi, ex ea qua est per Fortunatum
 C. Bar. tom.
 7. Annal.
 Pictavorum episcopum. Migravit ex hac luce an-
 no Domini 579. Pontificatus Pelagij secundi, 2.
 Imperij verò Iustini Iunioris, 14. Initio regni
 Childeberti Francorum regis, numeraturq; de-
 cimus nonus eius sedis episcopus.

Beatus Germanus Parisiorum Pontifex, in
 28. Maij.
 territorio Augustodunensi, patre Eleuthe-
 rio, matre verò Eusebia, honestis honora-
 Patria & pa-
 rentes.
 tisque procreatus parentibus, ante quàm lucem
 aspiceret, haud dubia futuræ sanctitatis signa, in
 Matre gravi
 da eū vult,
 nec potest,
 extinguere.
 vero materno dedit. Cùm enim eius genitrix ab
 edito partu, brevi post tempore, hoc foetu se gra-
 midam sentiret, muliebri mota pudore, niteba-
 tur ante partū, infantem extinguere. Et accepta
 porione, vt abortivum projiceret, cùm venena
 ledere non valerent, incubans in ventrem, pon-
 dere sui corporis præfocare eum conabatur. Hac
 pugna inter mulierem & viscera durante ali-
 quamdiu,